

Feliz Navidad...

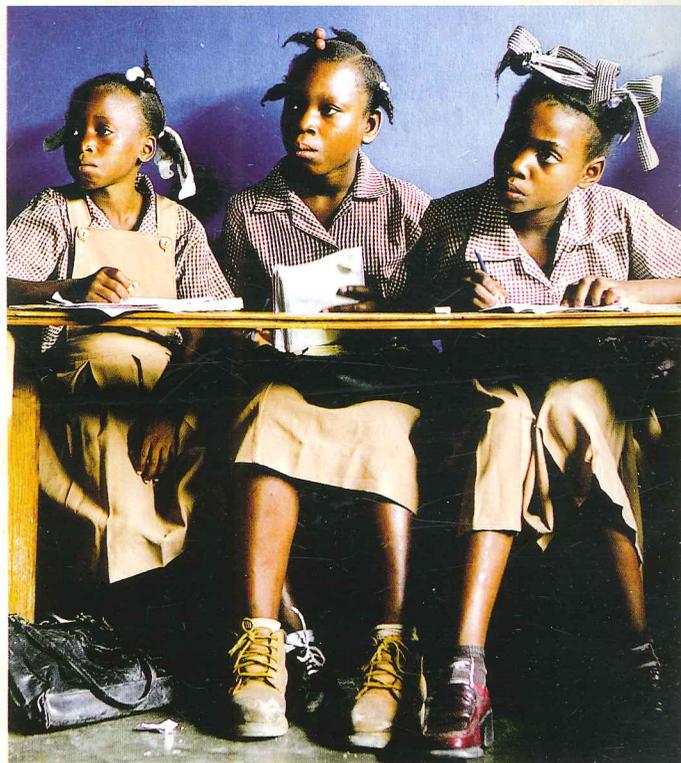
«είμαστε μια πιθανότητα...» 1
 ...με τη φωνή των από εκεί 2
 Αιτή: «Ο λαός μου δεν παραδίδεται» 2
Γεωγραφίες των αντιστάσεων
 ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: μορφές αντίστασης απέναντι στην κρίση 3
 “No llores por mí...” 3
 Συνελεύσεις Γειτονιάς - Οργανώσεις Ανέργων 4
 Ανακτημένα Εργοστάσια: ιστορίες χωρίς τέλος... 4
 Η απάντηση στην κρίση πρέπει να είναι συλλογική 6
 Ανθολόγιο εγχειρημάτων 8
 Κατάληψη και επανοικειοποίηση εργοστασίων 11
 BUEN VIVIR: Μια πρόταση για την οικοδόμηση 15
 ενός καινούργιου κόσμου 15
 Να δημιουργήσουμε έναν άλλο κόσμο 16
 Το μπουέν βιβίρ, ένα συλλογικό δημιούργημα 17
 Η ζωή σε πληρότητα 18
 Μια αντικαπιταλιστική τράπεζα στη Ζούγκλα Λακαντόνα 19
 Ειδήσεις: Καμπάνια για τους Ζαπατίστας 21
 Καθαρίστε το έδαφος από τους ιθαγενείς 21

Πολιτικά τοπία
 22 Η Αιτή του χθες και του σήμερα
 25 Ονδούρα: μια νέα κουλτούρα αντίστασης...
 Ουρουγουάη: «Αυτός ο πρόεδρος ανήκε κάποτε στους τουπαμάρος...»
 28 Ειδήσεις: Κόλπος του Μεξικού
 30 Πουέρτο Ρίκο
 Ένας κόσμος ανάποδα
 Ρίο ντε Τζανέιρο: Έλεγχος των φτωχών 32
 για το ολυμπιακό εμπόριο
 36 Νότια Αμερική: ενοποίηση μέσα από μέγα-προγράμματα
 37 Ποδόσφαιρο και κοινωνικοί αγώνες
 38 Ουστ!!! Goldman Sachs: ιστορία μου... αμαρτία μου...

Όσα δεν παίρνει ο άνεμος 41
 Με αφορμή ένα τραγουδί:
 Μπένχο Κρους, ο τροβαδούρος της Βολιβίας 41
 Ντοκιμαντέρ για την οικονομική κρίση 43
 Περί-διαβάζοντας 44
 Οι «ποιητές υπο κατασκευή» 46

ΧΡΕΟΣ - ΔΝΤ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

τριήμερο προβολών

09, 10, 11 Ιανουαρίου | σινέ ΦΙΛΙΠ

Θάσου 11 | πλ. Αμερικής

αργεντινή

τζαμάικα

μάλι

ελλάδα

«είμαστε μια πιθανότητα...»

Το νιώθουμε καθημερινά, το μοιραζόμαστε στα φαγοπότια μας, το φωνάζουμε στον δρόμο, το γράφουμε στους τοίχους και επιμένουμε ξανά: αυτός ο κόσμος ούτε μας χωράει, ούτε μας αφορά.

Πριονίζουμε καθημερινά σαν άλλοι καλικάντζαροι τα θεμέλιά του, αποκαλύπτοντας την υποκρισία και τη σαθρότητά του...
μα δεν μας αρκεί.

Καταγγέλλουμε την αδικία και τον θάνατο που σκορπά στις ζωές μας...
μα την οργή μας δεν την κουμαντάρουμε.

Χλευάζουμε «τις κρίσεις του» και αδιαφορούμε για «τις κραυγές σωτηρίας του έθνους», κρατώντας την αφέλειά μας για καλύτερες μέρες, μα πάλι δεν ησυχάζουμε.

Αρνούμαστε τα καθρεφτάκια και τα δώρα του, που φορτώνουν επικίνδυνα τις ζωές μας με μέρες ευδαιμονίας...
μα και ανάλαφροι δεν νιώθουμε.

Φτύνουμε τα υπνωτικά των ειδήσεων, παριστάνοντας τους κοιμισμένους και τα χαράματα πηδάμε φράχτες στα όνειρά μας, στους δρόμους και τις αλάνες, συναντιόμαστε τρέχοντας,
εκεί ανασαίνουμε ανακουφισμένοι.

Εκεί χτίζουμε τις μικρές μας αντιστάσεις, αναζητούμε συλλογικές μορφές δράσης και ενθουσιαζόμαστε με νέους πληθυντικούς.

Ακόμει τις φωνές των «από κει», ελπιδοφόρες και πειστικές όσο ποτέ άλλοτε.

Εκεί παλεύουμε τους φόβους, την απελπισία και τη μοναξιά μας.

Και όταν στο μυαλό μας κλωθογυρίζει επίμονα η ίδια ερώτηση:

μ' απειλείται στα αλήθεια ο κόσμος τους απ' όλα αυτά;

Ακόμει την απάντηση που έρχεται από πολύ μακριά: η εξουσία, λένε οι ζαπατίστας, μας φοβάται, γι' αυτό μας καταδιώκει και μας περικυκλώνει.

«Γιατί είμαστε μια **πιθανότητα** που μπορεί να τη νικήσει και να την εξαφανίσει».

αλάνα

...στις Αμερικές των κινημάτων

Τριμηνιαία έκδοση

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 210 9589 022 και 210 7522 248
e.alana@gmail.com, <http://periodikoalana.blogspot.com/>
Κεντρική διάθεση: Συνεταιρισμός Ο Σπόρος (Σπ. Τρικούπη 21)

Σε αυτή την «αλάνα» συναντήθηκαν οι: Μιχάλης Αντισάκης, Στέλιος Γαβριλίδης, Άντα Γαλάνη, Chemi Espinosa, Μαρία Ευθυμίου, Άννα Θεοδωρίδου, Εύη Κώτσου, Ελένη Μαλλιάρου, Ευγενία Μιχαλοπούλου, Δευτέρης Μπέκος, Ελπίδα Νίκου, Ματούλα Παπαδημητρίου, Κώστας Παπαθωμόπουλος, Κρίστη Πετροπούλου, Νίκος Πρατσίνης, Lucia Skromon, Δήμητρα Σούλιου, Αγγελική Στουπάκη, Τασούλα Χεπάκη.

Σ Η Μ Ε Ι Α Δ Ι Α Κ Ι Ν Η Σ Η Σ

ΑΘΗΝΑ: Abanico (Κολοκοτρώνη 12), Αμόνι (Δεινοχάρους 1 και Ανταίου 2, πλατεία Μερκούρη, Πετράλωνα), Απρόβλεπτο (Ρ. Φεραίου 25, Ηλιούπολη), Αυτόνομο Στέκι (Ζ. Πηγής & Ισαύρων), Βαβέλ (Λόντου 1 & Ζ. Πηγής), Ελεύθερος Τύπος (Βαλτετσίου 53), El Mundo (Λεωφ. Συγγρού 9), Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο (Θεμιστοκλέους 37), Ενδελέχεια (Κιάφας 3),

Ευριπίδης στη στοά (Α. Παπανδρέου 11, Χαλάνδρι), ΚΨΜ (Ζ. Πηγής 54), Λέσχη Ανατολικός Άνεμος (Δερβενίων 50 και Μπενάκη), Μιγκέλ ντε Θερβάντες (Καποδιστρίου 2), Ναυτίλος (Χαρ. Τρικούπη 28), Πολιτεία (Ασκληπιού 22), Στέκι Μεταναστών (Τσαμαδού 13), Συνεταιρισμός Ο Σπόρος (Σπ. Τρικούπη 21), Χάρτης (Γράμμου 40, Βριλήσσια) και στα περίπτερα της πλατείας Εξαρχείων και Κάνιγγος.

ΑΓΡΙΝΙΟ: «Ξενολόγισσο Βιβλιοπωλείο» (Καζαντζή 12), καφέ «Αλβεδόν» (Πλ. Παναγοπούλου), Δίσκοι «Πολύτιμος» (Πλατεία Σουλίου), **ΒΕΡΟΙΑ:** Βιβλιοπωλείο «ΣΥΝ-εϊδηση» & Κρίστη Πετροπούλου 23310-25875, **ΒΟΛΟΣ:** Σπόρος Φούκης 24210 37740, **ΔΡΑΜΑ:** Άγγελος Νουσιδής 25210-21795, **ΖΑΚΥΝΘΟΣ:** Βιβλιοπωλείο «Θεωρία», (Τερτσέτη 32), **ΗΡΑΚΛΕΙΟ:** «Πολιτιστικός Σύλλογος Ηρακλείου» (Αναλήψεως 19, 2810-341060), Αριστείδης Παπαδάκης 2810-242451, **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** καφέ «Ανδρομέδα» (Αποστόλου Παύλου 3), «Κοινωνικό Κέντρο-Στέκι Μεταναστών» (Ερμού 23), Κέντρο Βιβλίου (Λασάνη 3), Λέσχη «Αντίπερα Όχθη» (Ιουστινιανού 11 & Βενιζέλου), Νίκος Νούλας 6974479243, **ΚΑΛΑΜΑΤΑ:** Φώτης Ξεπαπαδάς 6945568697, **ΚΟΖΑΝΗ:** Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο (Ρήγα Φεραίου 10), **ΛΑΡΙΣΑ:** Νέστορας Αντωνίου 6973 207441, **ΝΑΟΥΣΑ:** «Βιβλιοπωλείο της Ρένας» 6972876606, **ΠΑΤΡΑ:** Στέκι Avantí (Ερεσσού 10 & Ηφαιστου), **ΠΡΕΒΕΖΑ:** Διονύσης Παπανίκος 6936684864, **ΣΠΑΡΤΗ:** «Ιδιομορφή» (Ορέστη 7, 27310-82203), **ΤΡΙΠΟΛΗ:** Κατερίνα Ρέβελα 6972155463, **ΧΑΝΙΑ:** «Στέκι Μεταναστών» (Χατζημυχάλη Νταλιάνη 5), Βιβλιοπωλείο: «Πολυέδρο» (Μπουνιάλη 26), «Σχήμα» (Δημοκρατίας 38)

Συνδρομή: 16 ευρώ για 4 τεύχη

Αρ. Δογαριασμού: Αγροτική Τράπεζα, 003 01 011287 45
Επιτρέπεται και προωθείται η αναδημοσίευση τμημάτων ή ολόκληρων κειμένων. Αν το θυμηθείτε, αναφέρετε την πηγή.

«Ο λαός μου δεν παραδίδεται»

Αξιοπρέπεια και οργάνωση στην Αϊτή

... με τη φωνή των αιτών εκεί

Το όνομά μου είναι Φιλίπ. Γεννήθηκα στην Αϊτή, συγκεκριμένα στο Ανς-α-Πιτρ, έναν τόπο με πολύ μεγάλες αντιθέσεις, με μια πολύ όμορφη θάλασσα και με τα πιο ωραία ηλιοβασιλέματα που μπορούν να υπάρξουν. Έναν τόπο, όμως, που η παράνομη διακίνηση ρούχων έχει μετατρέψει σε σκουπιδότοπο. Τα ανακυκλωμένα ρούχα από τη Δομινικανή Δημοκρατία φτάνουν στα χέρια ανθρώπων της χώρας μου, οι οποίοι ξεδιαλέγουν αυτό που περισσεύει και που μπορεί να πουληθεί στο Πουέρτο Πρίνσιπε. Ό,τι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί πια, μετατρέπεται σε μέρος του τοπίου της κοινότητάς μας, σε τοίχους σπιτιών ή σε γέφυρες για ρυάκια.

Δεν έμεινε κανείς σ' αυτό το χωριό αλώβητος από την καταστροφή που προκάλεσε ο σεισμός. Πολλοί είχαμε συγγενείς και φίλους στο Χακμέλ, ή ακόμα και στο Πουέρτο Πρίνσιπε, που ξεψύχησαν μέσα στα ερείπια. Όταν κατάλαβα τι είχε συμβεί κατόρθωσα να βρω μεταφορικό μέσο και να πάω στο Χακμέλ για να μάθω τι απέγινε η οικογένειά μου. Τους βρήκα να κοιμούνται στον δρόμο, όπως όλος ο κόσμος που είδε τα σπίτια του να καταρρέουν. Νομίζω ότι θα περάσει πολύς καιρός μέχρι να ξανακοιμηθεί ο κόσμος κάτω από μια στέγη.

Πήγα στα γραφεία του Συντονιστικού Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων του Νοτιοανατολικού Τομέα, γιατί μου είπαν ότι εκεί κατέγραφαν τις ζημιές που είχαν προκληθεί στην περιοχή. Εκεί είδα στην τηλεόραση εικόνες από το Πουέρτο Πρίνσιπε. Δεν υπάρχει πια πρωτεύουσα. Και γι' αυτό πολλοί πιστεύουν ότι δεν υπάρχει πια χώρα.

Εκτός από την καταστροφή και τον αριθμό των νεκρών, αυτό που με έκανε να ντραπώ ήταν ο τρόπος με τον οποίο παρουσίαζαν εμάς τους Αϊτινούς στην τηλεόραση.

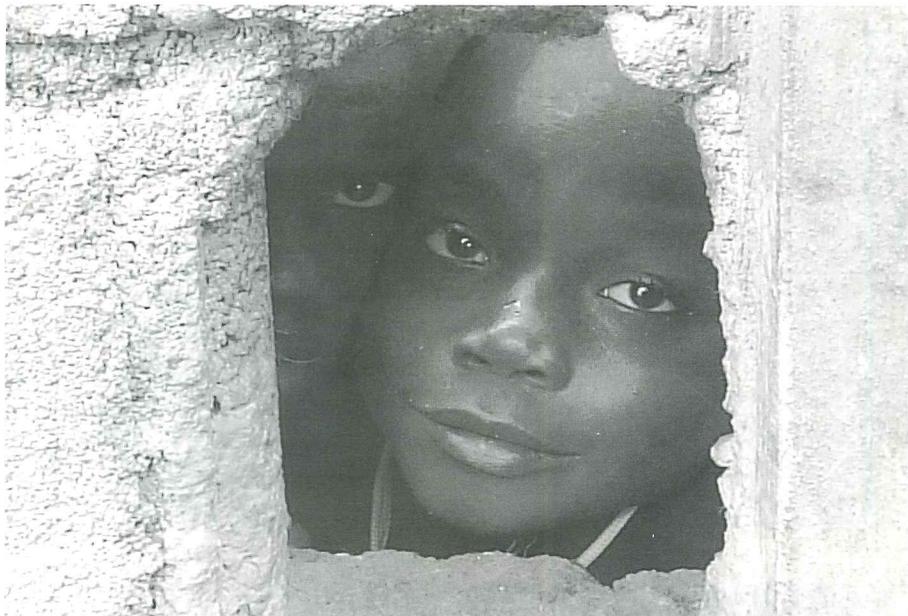
Μοιάζαμε σαν λαός αγρίων που τσακώνονται για λίγο νερό που έριχναν από τα ελικόπτερα οι απεσταλμένοι των Ηνωμένων Εθνών. Από ελικόπτερο... Το πιστεύεις; Φοβόντουσαν να πατήσουν το πόδι τους σε δρόμους γεμάτους φτωχό και απελπισμένο κόσμο. Και έπαιζαν την εικόνα ξανά και ξανά, σαν να μην ήθελαν να ξεχαστεί.

Το Χακμέλ έχει χτυπηθεί πολύ. Υπήρχαν δρόμοι από τους οποίους δεν μπόρεσα να περάσω γιατί με εμπόδιζε η οσμή της αποσύνθεσης. Μίλησα με τον Harold, έναν ζωγράφο από την πόλη. Το σπίτι του έπεσε, όμως αυτός την επόμενη μέρα άρχισε πάλι να ζωγραφίζει στον δρόμο. Το Χακμέλ είναι ένα χωριό ζωγράφων.

Αυτή τη στιγμή γίνονται προσπάθειες ώστε να διανεμηθεί με οργανωμένο τρόπο η διεθνής βοήθεια. Στο ποδοσφαιρικό γήπεδο υπάρχουν 3.500 άστεγοι, στους οποίους δίνουν τροφή και νερό. Σε κάποιες σκηνές παρέχεται ιατρική βοήθεια από διεθνείς οργανισμούς και από γιατρούς που ήρθαν από διάφορα μέρη του κόσμου. Αλλά οι ανάγκες είναι μεγάλες, δεν καλύπτονται από τη διεθνή βοήθεια.

Ο κόσμος οργανώνει συλλογικές κουζίνες και οι γυναίκες κάνουν βάρδιες για να μαγειρεύουν για όλο τον κόσμο. Οι άνδρες κόβουν τα ξύλα για τη φωτιά και κουβαλάνε τα σακιά με τα τρόφιμα. Τα παιδιά σχηματίζουν ουρές για να γεμίσουν δοχεία με νερό και παίζουν πάλι χαμογελώντας... ακόμη.

Αφού έμαθα ότι οι δικοί μου ήταν καλά, αποφάσισα να επιστρέψω στο Ανς-α-Πιτρ, αν και στις ειδήσεις έλεγαν ότι ήταν επικίνδυνο να ταξιδέψεις, γιατί οι δρόμοι ήταν γεμάτοι με συμμορίες που λεηλατούσαν ό,τι έβρισκαν μπροστά τους. Λίγο φοβισμένος, πήρα τον δρόμο του γυρισμού μ' ένα φορτηγάκι, αλλά στον δρόμο, όπως πάντα, άρχισα να ανακτώ την αυτοπεποίθησή μου. Είδα τον λαό

μου που, παρά τα όσα έχουν συμβεί, δουλεύει για τη ζωή, τη ζωή που σε αυτό το μέρος του κόσμου κοστίζει ακριβά.

Ο λαός μου, οι Αϊτινοί, οργανώνεται. Δεν παραδίδεται και συνεχίζει να σκαλίζει τα χαλάσματα αναζητώντας ζωή. Οι γείτονες ήταν αυτοί που βοήθησαν στις πιο δύσκολες στιγμές, καθώς έλειπε τόσο η κρατική όσο και η ανθρωπιστική βοήθεια. Οι άστεγοι του Πουέρτο Πρίνσιπε φιλοξενούνται σε οικογένειες στα γύρω χωριά. Και τα μέσα ενημέρωσης δεν αναφέρουν τίποτα για τις τόσες καρδιές που ακόμη χτυπούν, για το αίσημα αλληλεγγύης που είναι πάντα πιο έντονο σε αυτούς που έχουν τα πιο λίγα.

Τη μαρτυρία κατέγραψε ο Αλεξάνδρο Ραμίρες στο Χακμέλ της Αϊτής. Από το περιοδικό Desinformémonos, τ. Απριλίου - Μαΐου 2010, www.desinformemonos.org.

μετάφραση: ομάδα Ε.ΝΙ.Γ.ΜΑ, Ματούλα Παπαδημητρίου

